

Złote nagrody
za całokształt
osiągnięć
artystycznych dla
reżyserów – Jacka
Bromskiego i Jerzego
Antczaka w Los

Angeles.

Od lewej: Maja Trochimczyk, Jacek Bromski, Jerzy Antczak, Katarzyna Śmiechowicz, fot. Klub Kultury im. Heleny

Modrzejewskiej

9 marca 2024 roku w Beverly Hills, Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej w Los Angeles ofiarował Złote Nagrody za całokształt twórczości i działalności w dziedzinie filmu dwóm wybitnym reżyserom, producentom, scenarzystom – ikonom polskiego kina – Jerzemu Antczakowi i Jackowi Bromskiemu. Prezentacji nagród dokonała dr Maja Trochimczyk, muzykolog i poetka, od ponad ośmiu lat prezes Klubu, wraz z aktorką Katarzyną Śmiechowicz, wiceprezesem Klubu. Uroczystość odbyła się w eleganckiej rezydencji członków Klubu, Państwa Heleny i Stanley’ a Kolodziey z udziałem wielu sławnych gości.

Od 2010 roku Klub honoruje całokształt osiągnięć wybitnych aktorów polskich i polonijnych nagrodami im. Heleny Modrzejewskiej. Otrzymali je dotychczas między innymi Jan Nowicki, Anna Dymna i Jan Englert zamieszkali w Polsce oraz Barbara Krafftówna, Jadwiga Barańska i Marek Probosz, mieszkający przez wiele lat w Kalifornii. Podobnie jak Nagrody im. Modrzejewskiej, stworzone w 2024 roku Złote Nagrody honorują całokształt twórczości, ale tym razem reżyserów i filmowców, a nie aktorów. Tym samym wypełniają lukę w wachlarzu wyróżnień związanych z patronką Klubu, legendarną aktorką Heleną Modrzejewską.

Artystka w 1876 roku wyemigrowała do Kalifornii, gdzie stała się jedną z najsłynniejszych aktorek szekspirowskich swoich czasów.

Była nie tylko aktorką, ale także reżyserem i producentem. Prowadziła własny zespół teatralny, który wystąpił w 225 miastach na całym kontynencie, specjalizując się w sztukach Szekspira. Za przykładem artystycznych sukcesów swojej patronki, Klub im. Heleny Modrzejewskiej pragnie honorować osiągnięcia nie tylko aktorów, ale też wybitnych reżyserów filmowych i teatralnych oraz filmowców wielu branży - scenarzystów, operatorów, kompozytorów. Złota Nagroda składa się z pamiątkowej statuetki, dyplomu i symbolicznej bryłki złota - co prawda nie prawdziwej, tak jak nieprawdziwe jest kino, przenosząc nas w świat iluzji, marzeń i wyobraźni...

Jacek Bromski specjalnie na tę okazję przyleciał z Polski, natomiast Jerzy Antczak miał blisko bo mieszka w Los Angeles i jest od lat Członkiem Honorowym Klubu wraz z żoną Jadwigą Barańską, laureatką Nagrody im. Heleny Modrzejewskiej w 2018 roku. W trakcie wieczoru rozmowy z laureatami poprowadziły Prezes Klubu dr Maja Trochimczyk i Wiceprezes Katarzyna Śmiechowicz (Sekretarz Beata Czajkowska i Skarbnik Anna Sadowska pomogły w organizacji wydarzenia). Jerzy Antczak i Jacek Bromski, złączeni wieloletnią przyjaźnią, mieli sobie wiele do powiedzenia, wyrażając wdzięczność za to epokowe spotkanie w tak doskonałym gronie filmowców z Polski i USA.

Jerzy Antczak ze studentami z UCLA, fot. Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej

Podczas spotkania odczytano listy z gratulacjami z okazji Złotych Nagród jakie nadesłali wybitni twórcy kultury, ze świata filmu i teatru w Polsce. Dyrektor Teatru Wielkiego - Opery Narodowej, były Minister Kultury, Waldemar Dąbrowski stwierdził: „Jerzy Antczak i Jacek Bromski, dwie wybitne postaci polskiej sztuki filmowej, to niezwykle zasłużeni dla naszej kultury artyści, których dokonania pozwalają umieścić ich z pełnym przekonaniem w gronie postaci nie tylko wpisujących się we

wspaniałe dziedzictwo Heleny Modrzejewskiej, ale nieustannie podnoszących rangę jej spuścizny i postrzegania znaczenia kreacji w przestrzeni sztuki wysokiej. [...] Polski film – i daleko szerzej: polska sztuka zawdzięczają im bardzo wiele”.

Maciej Karpiński, pisarz, dramaturg, i scenarzysta wielu filmów napisał: „Klub im. Heleny Modrzejewskiej nie mógł trafniej wybrać laureatów swojej tegorocznej nagrody. Pierwszy z nich, Jerzy Antczak, należący do starszego pokolenia, jest twórcą filmów klasycznych w swojej formie, wręcz monumentalnych, na ogół kostiumowych. Drugi, Jacek Bromski, dokonał innego wyboru: stał się jednym z czołowych w Polsce twórców kina popularnego, przeznaczonego dla szerokiej widowni, ale zarazem inteligentnego, pełnego trafnych obserwacji społecznych i psychologicznych. Obu tych wybitnych reżyserów łączy nadzwyczajna biegłość warsztatowa ale ich twórczy dorobek wyznacza jak gdyby dwie drogi polskiego kina, które dopiero razem, funkcjonując równocześnie, stwarzają jego pełny obraz i przesądzają o sile. Pierwszego z tegorocznych laureatów los rzucił na długie lata za granicę, drugi stanął na czele polskiego środowiska filmowego, by przez niemal trzydzieści lat, jako prezes Stowarzyszenia Filmowców Polskich dbać o jego interesy i wspierać młode talenty”.

W trakcie ożywionej dyskusji Jerzy Antczak i Jacek Bromski poruszali wiele wspólnych tematów: od wizji artystycznej kina,

przez najważniejsze momenty w karierze, i osiągnięcia, z których są najbardziej dumni, aż do wychowywania i nauczania następnego pokolenia. Publiczność dowiedziała się wiele o historii filmu i telewizji w Polsce, np. o pionierskiej roli Teatru Telewizji, któremu Antczak poświęcił wiele lat kariery. Usłyszano, że sekretem zrobienia dobrej komedii, jest ukrycie przed aktorami faktu, iż właśnie w komedii grają – cienka linia oddziela śmieszna komedię od głupiej farsy i talent reżysera polega na tym, aby tej linii nie przekroczyć. Rozśmieszały słuchaczy zabawne anegdoty z planu filmowego oraz przyjacielskie, żartobliwe komentarze obu Mistrzów. Mają oni sobie wzajemnie wiele do zawdzięczenia. Antczak dziękował Bromskiemu za pomoc w wydawaniu własnych książek i gratulował szefowi SFP wizji przygotowania do zawodu następnego pokolenia filmowców w Studio Munka. Bromski podkreślał talent starszego kolegi w pracy z aktorami, prowadzącej do wspaniałych rezultatów na ekranie.

Jacek Bromski i Katarzyna Śmiechowicz, fot. Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej

Ciekawym elementem programu były wypowiedzi amerykańskich studentów Jerzego Antczaka, których wprowadził on w tajemnice sztuki filmowej podczas 25 lat wykładów w UCLA. O olbrzymim wpływie Antczaka na ich kariery wypowiedzieli się reżyserzy, producenci, i wykładowcy w tym: Fred Cassidy, Quentin Lee, Robert Manganelli, Robert Moreland, Sherie Pollack, Stephanie Risley, Myrl Schreibman oraz Rupert Wainwright. Ten ostatni poinformował zebranych o telefonie z gratulacjami od

najsłynniejszego ze studentów Antczaka, reżysera Alexander Payne, który otrzymał dwa Oscary za filmy „Sideways” oraz „The Descendants”. Obecny był także Profesor Howard Suber, kolega Profesora Antczaka w UCLA.

Na zakończenie wysłuchano telefonu z Polski: Beata Ścibakówna, przeczytała list od męża, Jana Englerta, dyrektora Teatru Narodowego i legendy polskiego teatru i filmu. Englert napisał: „Wszystko co umiem, co osiągnąłem zawdzięczam swoim mistrzom. Jurku, jesteś jednym z nich. Jednym z tych, którzy użyczyli, pożyczili, lub którym ukradłem umiejętności. W Twoim przypadku to muszę dodatkowo podziękować za odkrycie mnie jako aktora. ‘Notes’ w twojej reżyserii otworzył mi szeroko drzwi do świata sztuki aktorskiej, a podglądanie twojej reżyserii ośmieliło do podjęcia zawodu reżysera. Moje podziękowania są bardzo osobiste, bo przecież kim byłeś i czego dokonałeś wiedza wszyscy. A to, że uważam się za Twojego czeladnika – niekoniecznie... Janek”.

Maja Trochimczyk – przemówienie, fot. Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej

Podczas prezentacji Złotej Nagrody dla Jerzego Antczaka, dr Trochimczyk stwierdziła: „Drogi Jurku: przekazując w Twoje ręce naszą skromną nagrodę, wyrażamy nasz podziw dla twojego talentu, inwencji artystycznej, kreatywnych osiągnięć, ogromu sukcesów artystycznych, pracowitości i szczodropliwości, bo nie żałowałaś czasu, aby wychowywać następne pokolenie reżyserów oraz by brać udział w działaniach naszego Klubu od tak wielu lat. Jesteśmy ci głęboko wdzięczni za niezapomniane chwile jakie nasz Klub spędził z twoimi filmami”.

Prezentując Złotą Nagrodę Jackowi Bromskiemu, dr Trochimczyk powiedziała: „Wiemy, że śmiech to zdrowie i jak trudno jest zrobić dobrą komedię, więc tym bardziej doceniamy Pański talent. Dziękujemy nie tylko za tak wiele filmów własnych, ale i za przygotowanie do pracy w kinematografii następnego pokolenia reżyserów i producentów. Dziękujemy za wieloletnie prowadzenie Stowarzyszenia Filmowców Polskich i za odwagę w walce o prawa artystów”.

Według sprawozdania w programie TV Interia (10 marca 2024), laureaci byli wzruszeni i szczęśliwi odbierając razem Złote Nagrody. Jerzy Antczak podkreślając, że ma już 95 lat, wyraził zdziwienie: „Okazało się, że jeszcze mnie potrzebują!” Jacek Bromski podsumował swoje wrażenia: „To bardzo przyjemna rzecz, tym bardziej, że z moim mistrzem i przyjacielem, Jerzym Antczakiem wspólnie dostajemy tę nagrodę. Czuję się podwójnie zaszczycony”.

Wśród gości ze świata filmowego znaleźli się Andrzej Bartkowiak, operator-reżyser, nominowany do Oscara za film „Speed z Keanu Reeves”; Ludek Drizhal, kompozytor muzyki do wielu filmów Bromskiego; Alexander Gruszyński operator-reżyser; Ewa Puszczyńska producent, laureatka Oscara za film „Ida” i trzech Oskarów za film „Zone of Interest”. Obecni byli producent filmu „Zone of Interest”, Bartek Ranski oraz Tarn Willers i Neil Corboul nagrodzeni wraz z Puszczyńską. Bardzo

ucieszyła członków Klubu obecność producenta-reżysera filmu „Chłopi”, Hugh Welchmana, który gościł w Klubie w listopadzie 2023 r., a poprzednio otrzymał Oscara za film „Loving Vincent”. Towarzyszył mu kompozytor muzyki do filmu „Chłopi” - LUC Łukasz Rostkowski. Film ten, poprzednio zgłoszony przez Polskę do Oscara, otrzymał Nagrodę Publiczności w Warszawie (Polskie Nagrody Filmowe Orły 2024). Jednocześnie sam Rostkowski został laureatem statuetki w kategorii „Najlepsza Muzyka”.

Fot. Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej
Sponsorzy wieczoru to Konsulat RP w Los Angeles (reprezentowany przez Tomasza Polewaczyka, p.o. Konsula Generalnego i dyrektor Agnieszkę Porębę); Polish Center in Los Angeles (Andrzej Kozłowski, Andrzej Laskowski i Stanley Kołodziej), Vintage Wine and Sprits, and Moonrise Press.

Eleganckie przyjęcie koordynowała Helena Kołodziej, zasłużona w dziedzinie promocji kultury polskiej. Wśród członków Klubu obecnych na uroczystości wyróżnić należy wybitnego malarza Sławka Wisniewskiego, pianistę Wojciecha Kocyana, aktorkę Aleksandre Kaniak i artystkę Monique Chmielewski-Lehman. Środowisko akademickie reprezentowali oprócz dr Trochimczyk i prof. Kocyana, także profesorowie Michał Kasperkiewicz, Jerzy Kossek, Michael Saran i Andrzej Targowski, którego niedawno uhonorowała Politechnika Warszawska w gronie swoich złotych laureatów oraz wymieniony wcześniej prof. Howard Suber, kolega profesora Jerzego Antczaka z UCLA.

Senator Stanu Kalifornia Anthony Portantino, poeta i promotor kultury, przekazał obu Panom Laureatom piękne dyplomy. List z gratulacjami wystosował Pan Tomasz Polewaczyk, p.o. Konsula Generalnego w Los Angeles, pisząc, że Panowie Antczak i Bromski „to wielkie postacie polskiej kinematografii, którzy wielokrotnie i zasłużenie otrzymywali wiele wyróżnień.

Wyjątkowości dzisiejszej nagrodzie nadaje natomiast fakt, iż fundowana jest ona przez cenioną organizację polonijną, Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej, od lat promującą polską kulturę na terenie okręgu konsularnego Los Angeles. inicjatywa ‘Złote Nagrody’ jest także wyśmienitą sposobnością do eksponowania dumy z polskości wśród Polonii w Stanach Zjednoczonych Ameryki, jak również posiada potencjał do jej integrowania oraz daje nam wyjątkową możliwość uczestniczenia

w kulturze narodowej poza granicami Polski”.

Opracowanie: Maja Trochimczyk

Założony w 1971 roku przez aktora-reżysera Leonidasa Dudarew-Ossetyńskiego, Stefana Pasternackiego i innych imigrantów z Polski do Kalifornii, Klub im. Heleny Modrzejewskiej jest sponsorem wydarzeń kulturalnych promujących polską kulturę. Klub organizuje spotkania z artystami, prelekcje, koncerty, wystawy, spektakle teatralne i projekcje filmowe. W 2021 roku Klub, zarządzany przez wolontariuszy i finansowany ze składek członkowskich, świętował swoje 50-lecie. Działalność Klubu została uhonorowana ponad 40 polskimi medalami państwowymi i wieloma nagrodami w Kalifornii.

INFORMACJE

Modjeska.org - in English | Modrzejewska.org - po polsku

Dr Maja Trochimczyk, Prezes, 818 384 8944

prezes@modjeska.org

*

Zobacz też rozmowę z Jerzym Antczakiem:

Podróż przez życie

Katarzyna A.
Śmiechowicz i Marek
Probosz laureatami
Nagrody im. Heleny
Modrzejewskiej 2022

Od lewej: Prezes Maja Trochimczyk, laureaci Katarzyna A Śmiechowicz, Marek Probosz, skarbnik Anna Sadowska i Sekretarz Beata Czajkowska.

W dniu 19 lutego 2023 r. w rezydencji artystki Monique Chmielewski-Lehman i jej męża, emerytowanego dyrektora NASA i kapitana Marynarki Wojennej Davida Lehmana w Pasadenie w Kalifornii, Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej wręczył Nagrody im. Heleny Modrzejewskiej (Modjeska Prizes) za rok 2022 dwóm wybitnym polskim aktorom, Katarzynie A. Śmiechowicz i Markowi Proboszowi.

Klub im. Modrzejewskiej ustanowił Nagrodę im. Heleny Modrzejewskiej, aby uhonorować całokształt twórczości najwybitniejszych polskich aktorów, upamiętnić swoją patronkę Helenę Modrzejewską (1840-1909) i docenić talenty aktorów działających zarówno w Polsce, jak i w Ameryce. Było to zwieńczenie wielu projektów upamiętniających legendarną patronkę organizacji, w tym: kilka projektów Pomników Modrzejewskiej autorstwa rzeźbiarzy Stanisława Szukalskiego i Tomasza Misztala; prezentacje trzech sztuk o Modrzejewskiej autorstwa Kazimierza Brauna, Ewy Boryczko i Marty Ojrzyńskiej; dwie światowe premiery (sztuka *Helena* Ojrzyńskiej w 2019 roku i film dokumentalny Barbary Myszynskiej *Modrzejewska - Kobieta Triumfująca* w 2009 roku), gobelin z wizerunkiem Modrzejewskiej autorstwa Monique Lehman dla Domu Historycznego *Arden* w hrabstwie Orange, a także liczne wykłady, wizyty i darowizny na rzecz *Arden*.

Jan Nowicki z pierwsza nagroda im. Heleny Modrzejewskiej w 2010 r; obok Krystyna Okuniewska, żona Małgorzata Potocka i Maja Trochimczyk

W 2010 roku Jan Nowicki otrzymał pierwszą Nagrodę im. Heleny Modrzejewskiej podczas prezentacji i wywiadu prowadzonego przez Prezes Maję Trochimczyk w Beverly Hills. Napisał w Księdze Spotkań Klubu dowcipny komentarz:

Dziewczęta! Chłopcy! Panie! Panowie! Z Klubu Helenki Modrzejewskiej - obejmuję was - kocham - czekam na przyszłe spotkania! Jan Nowicki, październik 2010.

W 2011 roku, Anna Dymna otrzymała nagrodę w Krakowie, a Marian Dzięziel w Los Angeles. W 2012 roku laureatką została Barbara Krafftówna, której kalifornijskie korzenie sięgają roli głównej w legendarnej, surrealistycznej sztuce Witkacego *Matka* z 1983 roku, wyreżyserowanej przez założyciela i pierwszego prezesa Klubu, Leonidasa Dudarewa-Ossetyńskiego (1910-1989) i uhonorowanej aż 11 nagrodami za najlepsze przedstawienie teatralne roku. Pani Krafftówna często pojawiała się w przedstawieniach Klubu, współpracowała z Wydziałem Teatralnym UCLA i kontynuowała karierę w obu krajach, USA i Polsce. Swoją wdzięczność za Nagrodę im. Modrzejewskiej wyraziła słowami:

PODZIĘKOWANIE. Za przyznanie mi bardzo ważnej i cennej w moim życiu zawodowym nagrody Modjeska Prize 2012 składam serdeczne podziękowanie obecnemu zarządowi Modjeska Art Cub pod opieką Pani prezes Maji Trochimczyk. Wyrazy najwyższego uznania składam wszystkim, którzy pielęgnują i przekazują naszą kulturę następnemu pokoleniu i Światu. Z życzeniami wytrwałości. (9 października 2012 r.).

W 2013 roku wyjątkowo uhonorowany został nie aktor, ale reżyser filmowy Ryszard Bugajski. Po przerwie w latach 2014-2017, Nagrodę Modrzejewskiej za rok 2018 otrzymała Jadwiga Barańska, Honorowy Członek Klubu, powszechnie podziwiana gwiazda filmowa i Mistrzyni Języka Polskiego. W 2019 roku Nagrodę Modrzejewskiej otrzymały dwie emigracyjne aktorki Teatru Polskiego w Toronto, Maria Nowotarska i Agata Pilitowska, za ogromny wkład w promocję polskiego teatru, języka i kultury na świecie. W 2020 roku Nagrodę wręczono najwybitniejszemu aktorowi polskiego i francuskiego teatru i filmu Andrzejowi Sewerynowi, którego obszerny wywiad przeprowadzony przez Katarzynę A. Śmiechowicz ukazał się w następnym roku w *Albumie 50-lecia Klubu Kultury im. Heleny Modrzejewskiej* wydanym przez Moonrise Press. Seweryn stwierdził:

Chciałbym powiedzieć, że jestem zaszczycony tym, że mogę z Państwem rozmawiać i że dostałem zaszczytu odebrania dzisiaj tego niezwykłego, tak ważnego dla mnie osobiście odznaczenia, waszej nagrody. Coś wiem na ten temat, jak trudno jest aktorowi czy aktorce, którzy pracują nie we własnym języku, nie w swoim kraju. Trudno porównywać moje życie do życia Modrzejewskiej, nigdy bym nie śmiało czegoś takiego dokonywać, ale wiem, co znaczy pracować w nie swoim środowisku. Nie wiem ile razy musiała powtarzać tekst pani Helena Modrzejewska przed wejściem na scenę, ale domyślam się, że wiele razy. Zapewniam Państwa, że ja – kilka tysięcy. [...] Opowiadając o tym epizodzie, chciałem po prostu nawiązać do życia Heleny Modrzejewskiej, dając konkretny przykład z mojego życia i powiedzieć, jak bardzo jestem szczęśliwy, że zostałem uhonorowany nagrodą jej imienia.

Anna Sadowska, Jan Englert, Maja Trochimczyk, wrzesień 2022
Następnie z okazji 50-lecia Klubu w 2021 roku aktor Marek Probosz jako Mistrz Ceremonii wręczył Nagrody Modrzejewskiej na dwa sposoby: osobiście kalifornijskiej aktorce i lektorce Beacie Poźniak oraz wirtualnie legendarnemu Janowi Englertowi, dyrektorowi Teatru Narodowego w Warszawie. We wrześniu 2022 roku Jan Englert przyjechał do Kalifornii, aby osobiście odebrać nagrodę na przyjęciu w hrabstwie Orange oraz wystąpić w „Kwiatach Polskich” Juliana Tuwima z żoną, aktorką Beatą Ścibakówną. Muzykę do niezapomnianego spektaklu

wybrał i wykonał wybitny pianista dr Wojciech Kocyan, profesor na Uniwersytecie Loyola Marymount. We wrześniu 2022 roku odbyły się dwa przedstawienia tego epickiego poematu – spektaklu, w Amfiteatrze Jaskółka w Vista prowadzonym przez Marka i Halinę Brzeszczów oraz w Bibliotece Publicznej w Beverly Hills. W rozmowach z dr Mają Trochimczyk, Englert omówił prymat aktorskiego rzemiosła w nawiązywaniu trwałej więzi z publicznością w każdym występie na żywo, przedstawił przemyślenia i doświadczenia z pracy na scenie i przed kamerami od lat 50., opowiadał o ulubionych rolach i reżyserach oraz o misji prowadzenia Teatru Narodowego, którym kieruje przez ponad 20 lat, unikając pułapek polityki na rzecz sztuki.

Nagroda

Podczas wręczenia Nagród im. Modrzejewskiej 2022 w lutym 2023 roku, po krótkim wprowadzeniu dotyczącym historii tych nagród, publiczność obejrzała wideomontaże fragmentów filmów i występów uhonorowanych, zmontowane przez Ludka Drizhala dla Katarzyny A. Śmiechowicz oraz Elżbietę Czajkowską dla Marka Probosza. Prezes Klubu Modrzejewska, dr Maja Trochimczyk, podsumowała uhonorowane osobowości sceniczne i ekranowe, określając Katarzynę jako „subretkę z komedii dell'arte” – dowcipną, czarującą, seksowną i psotną oraz podkreślając „kameleonową” wszechstronność Marka, zarówno na scenie, jak i przed kamerą. Następnie przeprowadziła z wyróżnionymi aktorami wywiady na temat ich karier, osiągnięć i zainteresowań artystycznych oraz wręczyła im dyplomy z gratulacjami od Przewodniczącego Rady Nadzorczej Hrabstwa Orange, Pana Donalda P. Wagnera (w którego okręgu znajduje się Dom Modrzejewskiej “Arden”) oraz Senatora stanu Kalifornia, pana Anthony’ego Portantino, aktywnego mecenasa kultury i sztuki oraz poety. Po więcej informacji o talencie i osiągnięciach obu uhonorowanych gwiazd polskiego teatru i filmu dr Trochimczyk skierowała słuchaczy do drukowanego programu z notami biograficznymi (przedruk poniżej) oraz do obszerniejszych informacji zamieszczonych na klubowych blogach. Odczytała na głos laudację zawartą w obu dyplomach od Senatora Portantino:

Świadectwo Uznania. Nagroda im. Modrzejewskiej 2022. W imieniu Senatu stanu Kalifornia gratuluję otrzymania tej nagrody. Owocne talenty artystyczne Pana/Pani wzbogaciły polsko-amerykańską społeczność, a Pani/Pańskie liczne prace na ekranie zainspirowały kolejne pokolenie aktorów. Z dumą uznaję Pani/Pańskie osiągnięcia zawodowe i wkład w bogatą kulturę artystyczną naszego obszaru. Życzę powodzenia w dalszych dążeniach!

Katarzyna Smiechowicz

KATARZYNA A. ŚMIECHOWICZ pracuje jako aktorka w Polsce i USA, a karierę artystyczną rozpoczęła jako nastolatka. Znana

jest też jako Kasia A Leconte. Początkowo zajmowała się baletem i teatrem; z czasem film i telewizja stały się najbliższe jej sercu. Jej talent odkrył wybitny polski aktor Wirgiliusz Gryn, który przekonał ją do wyboru zawodu aktorskiego. Od 2000 roku mieszka w Los Angeles. Studiowała aktorstwo w Beverly Hills Playhouse oraz w Margie Haber Studio. Wystąpiła w ponad 40 filmach fabularnych i serialach telewizyjnych, współpracując z tak znanymi reżyserami jak Steven Spielberg, Krzysztof Krauze, Jacek Bromski, Tomasz Konecki, Olaf Lubaszenko, Jerzy Gruza, Borys Lankosz, Jerzy Kryszak, Krzysztof Materna czy Wojciech Mann. Największą popularność przyniosła jej rola Ludmiły w serii filmów Jacka Bromskiego *U Pana Boga...* Zagrała też wiele ważnych ról teatralnych, m.in. Katarzyny w *Poskromieniu złośnicy* Szekspira i Róży w *Lilla Weneda* Juliusza Słowackiego. Zadebiutowała w amerykańskim teatrze główną rolą Carrie w *Cafe Hollywood*. Śmiechowicz pisze także scenariusze i pracuje jako lektor. Jest prezesem studia filmowego i telewizyjnego Kasia Films. Znana jest również z działalności charytatywnej, opieki nad chorymi i potrzebującymi. Śmiechowicz stale promuje polską kulturę w USA. Większość czasu spędza w Los Angeles, ale pracuje zarówno w Europie, jak i w Stanach Zjednoczonych. Jej mąż, Dominik J. Leconte, od wielu lat pracuje jako SVP w Sony Pictures Television. Ich 12-letni synowie, Antoni i Fabian, zdobywają uznanie jako aktorzy i modele. Śmiechowicz została członkiem Klubu Modrzejewskiej w 2018 roku, występowała w wielu programach klubowych, prowadząc spotkania lub

udzielając wywiadów na temat najważniejszych momentów w jej karierze i zainteresowaniach artystycznych.

Marek Probosz

MAREK PROBOSZ, polsko-amerykański aktor, reżyser, scenarzysta, autor i producent ma na swoim koncie ponad 60 ról filmowych. Wiele filmów zdobyło nagrody na festiwalach w Cannes, Berlinie, San Sebastian, Moskwie, Karłowych Warach, Los Angeles czy Houston. Probosz wyemigrował do USA u szczytu kariery, zaproszony przez The American Cinematheque w 1987 r. jako „Idol swojego pokolenia”. Jego kariera filmowa i telewizyjna obejmuje role w polskich, czeskich, niemieckich, francuskich, włoskich i amerykańskich produkcjach i koprodukcjach. Jego niezapomniane role to Roman Polański w

Helter Skelter czy jeden z największych bohaterów świata Rotmistrz Witold Pilecki (film *Śmierć rotmistrza Pileckiego* i sztuka *Ochotnik z Auschwitz*). W 2008 roku zagrał mitycznego Odyseusza w *Filoktecie* Sofoklesa w The Getty Villa Theatre Malibu. W 2022 roku za rolę jednego z najwybitniejszych poetów świata Cypriana Kamila Norwida Probosz w monodramie Kazimierza Brauna otrzymał nagrodę Best New York Premiere na nowojorskim United Solo Festival. Probosz dzieli karierę między role filmowe i teatralne. Niektóre z filmów, z których Probosz jest najbardziej znany, to: *Ślady wilczych zębów* (Nagroda Główna w Karlowych Warach 1984); *Cień paproci* (MFF w San Sebastian 1985); *Ferdydurke* (Festiwal Filmowy w Wenecji 1991); *8 w poziomie* (Nagroda Główna dla Filmu Niezależnego MFF w Gdyni 2009); *Rewers* (Złote Lwy Festiwal Filmowy w Gdyni 2009); *Janosik. Historia prawdziwa*; *Bokser* (Złoty Orzeł na Festiwalu Filmowym w Los Angeles 2011); *Układ zamknięty* (People's Choice Award Toronto 2013, Humanitarian Society Award Chicago 2013); *Kocham kino* (Nagroda KMTF Turyn 1988); *Brat naszego Boga*; *Gracze* i in. Marek Probosz jest absolwentem Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi (MA, 1984) i Amerykańskiego Instytutu Filmowego w Los Angeles (MFA, 1993) oraz adiunktem na UCLA, gdzie od 2005 roku uczy aktorstwa. Wykładał również w Emerson College w Los Angeles; Centrum Sztuki Edgemar, Santa Monica; Akademia Teatralna im. A. Zelwerowicza w Warszawie i Williams College w Massachusetts. Jest także autorem wielu scenariuszy i dwóch

książek oraz reżyserem filmów i sztuk teatralnych.

Stanisław Szukalski, project pomnika Heleny Modrzejewskiej

Monique Chmielewska-Lehman z Zofia Adamowicz i gobelinem Modrzejewskiej w Arden, 1998. Gobelin z 1977 r.

*

W słowach uznania Pan Probosz i Pani Śmiechowicz wyrazili podziw dla patronki Klubu i wzoru sukcesu aktorki emigracyjnej pracującej w obcym języku. Helena Modrzejewska (1840-1909) ur. Jadwiga Misel w Krakowie, w prastarej stolicy Polski na ziemiach polskich pod zaborem austriackim, w Galicji, gdzie

rozpoczęła karierę sceniczną. Do Kalifornii przyjechała w 1873 roku z grupą artystów i pisarzy, w tym z Henrykiem Sienkiewiczem. Po anglicyzacji swojego nazwiska na podobnie brzmiące "Modjeska" (należy wymawiać "j" po angielsku jako "dż"), stała się jedną z czołowych aktorek szekspirowskich swojego pokolenia, pozostając jednocześnie gorliwą polską patriotką. Była nie tylko aktorką, ale także reżyserem, producentem, projektantką kostiumów, pisarką, artystką i właścicielką posiadłości Arden w hrabstwie Orange. Polscy imigranci w Ameryce bardzo sobie cenią jej wspaniały przykład sukcesu, kiedy pracuje się w obcym języku i kulturze.

Pani Śmiechowicz stwierdziła:

Jestem niezwykle zaszczycona i dumna, że otrzymałam nagrodę im. Heleny Modrzejewskiej, bowiem była niezwykłą kobietą o wybitnym talencie, czarującej i charyzmatycznej osobowości oraz legendarnej zdolności kreowania magii teatru. Helena otworzyła aktorom okno na świat, tworząc ponadczasowe kreacje aktorskie, dlatego Jej osoba jest szczególnie bliska wszystkim artystom próbującym realizować swoje wizje artystyczne poza krajem.

Marek Probosz podkreślił, że"

patronka Klubu Helena Modrzejewska, to nie tylko międzynarodowa ikona sztuki teatralnej. Jest inspiracją dla kolejnych pokoleń artystów, szczególnie tych na emigracji. Swoim życiem i sztuką przypomina nam, że nie ma rzeczy niemożliwych bez względu na czas i miejsce na ziemi, jeśli stoi za nimi talent, pasja, bystrość intelektualna i pracowitość. Jestem zaszczycony, że nagroda jej imieniem zawitała do mojego artystycznego życiorysu. Bo życie i scena są również moją pasją.

Uroczystość uświetniło także wręczenie Certyfikatów Osiągnięć od Prezesa Donalda P. Wagnera i Senatora Anthony'ego Portantino dwóm wieloletnim wolontariuszom Klubu im. Heleny Modrzejewskiej: Panu Sławomirowi Brzezińskiemu, przez dwie dekady Członkowi Zarządu Klubu, który pełnił funkcję Dyrektora Technicznego odpowiedzialnego za cały sprzęt AV i projekcję dźwięku/obrazu podczas spotkań Klubu, oraz Pani Jadwidze Inglis, która nie będąc członkiem Zarządu, przez ponad 22 lata promowała Klub w swoich artykułach i sprawozdaniach publikowanych w wielu polsko-amerykańskich i polskich gazetach i czasopismach. Prezes Trochimczyk podziękowała obojgu wolontariuszom i stwierdziła, że Klub Modrzejewskiej przetrwał i rozwijał się przez tyle lat głównie dzięki bezinteresownemu poświęceniu i ciężkiej pracy swoich wolontariuszy, spędzających niekończące się godziny na

projektach służących nie tylko Klubowi, ale i całej społeczności polonijnej.

Katarzyna Śmiechowicz i Marek Probosz

Maja Trochimczyk, Marek Probosz, Małgorzata Probosz

*

Wydarzenie zgromadziło wielu zasłużonych członków i przyjaciół Klubu, w tym trzech byłych Prezesów Klubu (Jolanta Zych, Andrew Z. Dowen i scenarzystka-producentka Elizabeth Kański), artystę plastyka Zbigniewa Nyczaka, (któremu klubowicze zaśpiewali "Sto Lat" z okazji urodzin 19 lutego), utalentowaną aktorkę Aleksandrę Kaniak, kompozytora filmowego Ludka

Drizhal, dr Andrzeja Targowskiego, dr Irminę Targowską, dr Michael'a Saran, Jennifer Audette, CEO POLAM FCU, Andrzeja Bartkowiaka – autora zdjęć i reżysera filmowego, poetę Konrada Tademar Wilka z California State Poetry Society, SVP w Sony Pictures Television Dominika Leconte oraz Fabiana i Antoniego Leconte – synów Dominika i Katarzyny Śmiechowicz oraz blisko 80 innych gości. Wśród nich znaleźli się nowi członkowie Klubu ze świata biznesu i medycyny: Magdalena i Dominik Golema oraz dr Michał Kasperkiewicz z USC School of Medicine. Od momentu powstania Klub Modrzejewskiej skupiał elity kultury, nauki i biznesu, wśród których wymienić można założyciela i pierwszego Prezesa Klubu, aktora-reżysera Leonidasa Dudarewa-Osetyńskiego czy zaprzyjaźnionego z nim rzeźbiarza Stanisława Szukalskiego, m.in. autora niezrealizowanego projektu pomnika Modrzejewskiej i obchodów Roku Kopernikańskiego w 1973 (o czym warto przypomnieć bo 19 lutego to 550 urodziny Kopernika). Wśród wybitnych działaczy Klubu pamiętamy również artystę Leonarda Konopelskiego (autora najpopularniejszego logo Klubu), malarzy Hannę Wojciechowską, Monikę Chmielewską Lehman, i Sławka Wiśniewskiego, tancerza i choreografa Stefana Wentę, aktorkę Stephanie Powers, reżysera Jerzego Antczaka, kompozytorów Stefana Pasternackiego i Romana Maciejewskiego, pianistę Wojciecha Kocyana, wybitnych naukowców dr Franciszkę Tuszyńską, dr Witolda Sokołowskiego, dr Jana Iwańczyka, dr Elżbietę Trybuś i jej męża Gintera Trybuś. Obecny Prezes Klubu, Maja

Trochimczyk, jest doktorem muzykologii (McGill University, Montreal, Canada) i poetką, autorką/redaktorem 8 książek o muzyce, 11 tomów poezji, ok. 60 prac naukowych i setek artykułów i wierszy publikowanych w wielu krajach. Po wybraniu Katarzyny Śmiechowicz jako laureatki Nagrody im. Modrzejewskiej za rok 2022, dr Trochimczyk zaprosiła ją do Zarządu Klubu na nową kadencję w roli Wiceprezesa.

Jako organizacja charytatywna i apolityczna, dedykowana promocji polskiego dziedzictwa kulturalnego oraz nauki i sztuki polskiej w Kalifornii, Klub gratuluje Państwu Katarzynie Śmiechowicz i Markowi Proboszowi, który dołączyli do grupy wybitnych laureatów nagród im. Heleny Modrzejewskiej, życząc im wielu lat sukcesów i owocnej pracy artystycznej.

Katarzyna A. Śmiechowicz oraz Fabian, Dominik i Antoni Leconte

Katarzyna Śmiechowicz I Monika Chmielewski-Lehman

Zobacz też:

Obchody 50-lecia Klubu Kultury im. Heleny Modrzejewskiej

z Los Angeles

Andrzej Seweryn laureatem nagrody im. Heleny
Modrzejewskiej w Los Angeles

Powrót Norwida

Teatr mojego życia. Sceniczne losy Heleny Modrzejewskiej.

Amerykańskie podróże Heleny Modrzejewskiej

Andrzej Seweryn
laureatem nagrody
im. Heleny
Modrzejewskiej w Los
Angeles

LOS ANGELES, 30 marca 2021 - Zarząd Klubu Kultury i Sztuki im. Heleny Modrzejewskiej w Los Angeles, 50-letniej polskiej organizacji kulturalnej w Kalifornii, wręczył doroczną Nagrodę im. Heleny Modrzejewskiej za rok 2020 wybitnemu polskiemu aktorowi Andrzejowi Sewerynowi. Prezentacja odbyła się 2 stycznia 2021 r. w formacie wirtualnym z wykorzystaniem Zoom. Obejmowała obszerny wywiad ze znamienitym gościem, przeprowadzony przez członka Klubu, znaną polską aktorkę Katarzynę Śmiechowicz. Prezes Klubu dr Maja Trochimczyk i członek zarządu Anna Sadowska wirtualnie wręczyły nagrodę w

kalifornijskim ogrodzie Maji Trochimczyk.

Jako jeden z grona najbardziej znanych na świecie polskich aktorów, Andrzej Seweryn wystąpił w ponad 50 filmach w Polsce, Francji i Niemczech. Obecnie pracuje jako dyrektor naczelny Teatru Polskiego w Warszawie. Należy do elitarnego grona zaledwie trzech cudzoziemców przyjętych do *Comédie-Française*. Jego cenione przez krytyków role filmowe i teatralne przyniosły mu wiele wyróżnień i nagród. Kilkakrotnie odwiedził Klub Kultury im. H. Modrzejewskiej, ostatnio w 2017 roku. Prezydentem organizacji był wówczas Andrew Downen, a Ewa Barsam, jako gospodarz wydarzenia, udostępniła swoją elegancką rezydencję na tę okoliczność. W 2003 roku aktor otrzymał od rządu polskiego Order Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej, przyznawany cudzoziemcom i obywatelom polskim zamieszkałym poza krajem. W tym czasie Andrzej Seweryn mieszkał na stałe we Francji. Na uroczystości, która odbyła się w Santa Monica, ówczesna prezes Klubu, Jolanta Zych odebrała to wyróżnienie z rąk Konsula Generalnego RP.

Podczas uroczystości przekazania nagrody im. H. Modrzejewskiej Andrzej Seweryn omówił najważniejsze wydarzenia i wyzwania w swojej karierze, zainteresowania artystyczne oraz refleksje dotyczące przygotowania zawodowego i umiejętności aktorskich. Skomentował:

Jestem zaszczycony, że mogę z Państwem porozmawiać i mam zaszczyt odebrać dziś tę niezwykle ważną nagrodę. Wiem coś o losie aktora, czy aktorki, którzy nie pracują w swoim własnym języku, nie w swoim kraju. Oczywiście trudno porównać moje życie z życiem Modrzejewskiej, nigdy nie odważyłbym się zrobić czegoś takiego, ale wiem, co to znaczy pracować w obcym środowisku. Nie wiem, ile razy pani Helena Modrzejewska musiała powtarzać tekst przed wejściem na scenę, ale zapewniam, że mogło to być wiele razy; dla mnie - kilka tysięcy.

Prezes Klubu Maja Trochimczyk (z prawej) i członek zarządu Anna Sadowska wręczają wirtualnie nagrodę Andrzejowi Sewerynowi

Oprócz Nagrody im. Modrzejewskiej przed kamerą wręczono laureatowi również dyplom i ogromny bukiet róż, z flagami Polski i USA. Maja Trochimczyk stwierdziła:

To dla nas wielki zaszczyt, tutaj w Kalifornii, mieć tak niesamowitego przyjaciela w Polsce, który tyle razy odwiedził nas w Los Angeles, a zatem mogliśmy osobiście i na żywo zobaczyć jego talent. Znamy i podziwiamy również

jego filmy i role telewizyjne. Niewielu z naszych członków miało kiedykolwiek okazję uczestniczyć w jego występach w Polsce. Jesteśmy pod wrażeniem ogromnej wiedzy pana Seweryna: nie tylko znajomości technik aktorskich, ale także całego zakresu literatury światowej, od Szekspira po Moliera, Mickiewicza i Witkacego... Pan Seweryn osiągnął tak wiele w jednym życiu, zwyczajni śmiertelnicy musieliby podzielić się na kilka paralelnych egzystencji, żeby tak dużo osiągnąć.

*

O NAGRODACH im. HELENY MODRZEJEWSKIEJ (MODJESKA PRIZE):

W 2010 roku, dla uczczenia pamięci patronki Heleny Modrzejewskiej (Modjeska) oraz uhonorowania dokonań wybitnych artystów polskiej sceny, Klub ustanowił roczną nagrodę za trwałe zasługi dla polskiej kultury w dziedzinie aktorskiej: „Nagrodę im. Heleny Modrzejewskiej”. Nagroda ta jest nagrodą za całokształt twórczości i obejmuje kryształową statuetkę oraz dyplom. W październiku 2010 roku wybitny polski aktor Jan Nowicki odebrał pierwszą nagrodę. W 2011 roku nagroda została przyznana *ex aequo* aktorom Annie Dymnej i Marianowi Dziędzielowi. W 2012 roku laureatką została Barbara

Krafftówna. W 2018 roku Klub uhonorował Nagrodą im. Heleny Mojeskiej wieloletniego Członka Honorowego Klubu, wybitną aktorkę Jadwigę Barańską. W 2019 roku nagrodę otrzymały dwie aktorki z Toronto – Agata Pilitowska i Maria Nowotarska, a w 2020 roku Andrzej Seweryn.

*

Andrzej Seweryn podczas uroczystości przez platformę Zoom
O ANDRZEJU SEWERYNIE:

Andrzej Seweryn urodził się 25 kwietnia 1946 r. w Heilbronn w Niemczech. Jego rodzice, Zdzisław i Zofia, zostali schwytani i zmuszeni do niewolniczej pracy w Niemczech w czasie II wojny światowej. Po urodzeniu Andrzeja wrócili do Polski. W 1968 roku ukończył PWST w Warszawie i pracował w Teatrze Ateneum,

gdzie grał do 1980 roku. Już w latach 70. zdobył sławę, występując w licznych filmach Andrzeja Wajdy, m.in. „Ziemia obiecana” czy „Człowiek z żelaza”. Za rolę w filmie Wajdy z 1980 roku „Dyrygent” otrzymał Srebrnego Niedźwiedzia dla Najlepszego Aktora na 30. Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Berlinie. W 1980 r. aktor zadebiutował także na scenie we Francji, wystawiając w *Théâtre Nanterre-Amandiers* interpretację sztuk Stanisława Witkiewicza.

Wprowadzenie stanu wojennego w Polsce w 1981 roku zastało Andrzeja Seweryna we Francji. Jako zwolennik „Solidarności”, zdecydował się pozostać za granicą i osiedlić się w tym kraju. Z czasem wystąpił również o obywatelstwo francuskie. Podczas pobytu we Francji współpracował z wybitnymi reżyserami teatralnymi. Byli wśród nich m.in. Claude Régy, Patrice Chéreau, Peter Brook, Bernard Sobel, Deborah Warner, Antoine Vitez, Jacquesa Rosnera i Jacques Lassalle. Od 1993 roku aktor występuje w *Comédie Française* w Paryżu (otrzymując pełne członkostwo w 1995 r.) i wykłada w Konserwatorium Paryskim.

Andrzej Seweryn wcielił się w postać przywódcy francuskiej rewolucji Maximiliena Robespierre’a w filmie i miniserialu „La Révolution française” (1989). Jego film „Kto nigdy nie przeżył” z 2006 roku został wystawiony na 28. Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Moskwie. W 2016 roku zdobył nagrodę dla najlepszego aktora na Międzynarodowym Festiwalu

Filmowym w Locarno za film „Ostatnia rodzina”. Jego nagrody to: Srebrny Niedźwiedź na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym Berlinale (1980); 1994 – Wielka Nagroda na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Kairze; Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski nadany przez Prezydenta RP (1997); *Order National du Merite* za zasługi dla kultury francuskiej (1999); *Légion d’honneur* za wkład w kulturę francuską (2005); Złoty Medal Gloria Artis – Zasługi dla Kultury (2006); Ikona Polskiego Kina / Ikona Polskiego Kina (2016) oraz wiele wyróżnień i wyróżnień. *(Na podstawie Wikipedii).*

*

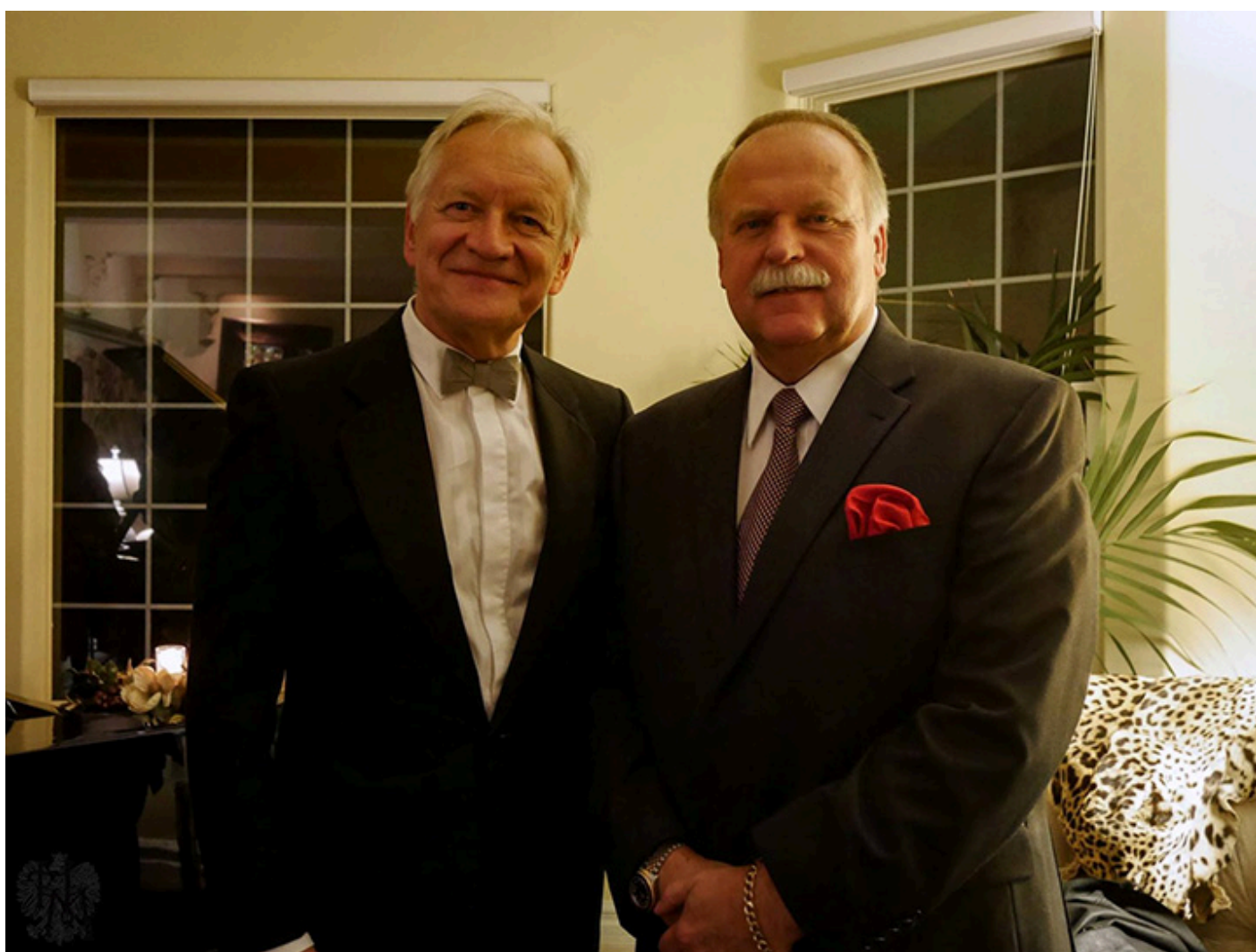
Katarzyna Śmiechowicz podczas uroczystości przez platformę Zoom

O KATARZYNIE ŚMIECHOWICZ

Czasami występująca jako Kasia A. Leconte - polska aktorka pracująca w Polsce i USA. Katarzyna rozpoczęła karierę artystyczną jako nastolatka, ucząc się aktorstwa u wielu znakomitych pedagogów. Początkowo zajmowała się baletem i teatrem; z czasem film i telewizja stały się najbliższe jej sercu. Jej pasja do baletu i poezji zmieniła się w aktorstwo, gdy ceniony polski aktor Wirgiliusz Gryn odkrył jej talent aktorski i przekonał ją do wykonywania zawodu aktorskiego. Mieszka w Los Angeles od 2000 roku, studiowała aktorstwo w *Beverly Hills Playhouse* oraz w *Margie Haber Studio*. W swojej karierze wystąpiła w ponad 30 filmach fabularnych i serialach telewizyjnych, współpracując z takimi reżyserami jak Steven Spielberg, Krzysztof Krauze, Jacek Bromski, Tomasz Konecki, Andrzej Saramonowicz, Olaf Lubaszenko. Poza filmem i telewizją zagrała na scenie wiele wspaniałych ról, m.in. Katharinę w „Poskromieniu złościcy” Szekspira i Różę w „Lilli Weneda” Juliusza Słowackiego.

Amerykański debiut Kasi w teatrze zagrał główną rolę Carrie w „Cafe Hollywood”. Oprócz wielu cenionych przez krytyków ról, aktorka pisała scenariusze i pracowała jako lektor. Jest Prezesem Studia Filmowo-Telewizyjnego Kasia Films, poprzez które zamierza tworzyć międzynarodowe produkcje. Znana jest również z działalności charytatywnej na rzecz chorych i potrzebujących. Katarzyna stale wspiera i promuje polską kulturę w USA. Z domem na obu kontynentach i mężem w USA.

Większość czasu spędza w Los Angeles, ale pracuje zarówno w Europie, jak w Stanach. Jej mąż Dominik J. Leconte jest dyrektorem wykonawczym w *Sony Pictures*. 3 lipca 2010 Kasia i Dominik powitali na świecie swoich bliźniaków, Antoniego i Fabiana w Centrum Medycznym *Cedars-Sinai* w Los Angeles. Wszechstronnie utalentowani dziesięcioletni synowie zyskują uznanie jako dziecięcy aktorzy i modele.

Andrzej Seweryn z prezydentem Klubu Kultury im. Heleny Modrzejewskiej w Los Angeles, Anrew Downem, 2017 r.

O KLUBIE KULTURY IM. HELENY MODRZEJEWSKIEJ

Założony w 1971 roku *Helena Modjeska Art and Culture Club* to apolityczna organizacja zajmująca się promocją polskiego dziedzictwa kulturowego oraz polskiej sztuki i nauki w Kalifornii. Jako kalifornijska korporacja non-profit pożytku publicznego, Klub sponsoruje ważne wydarzenia kulturalne w Los Angeles i okolicach. Nazwa klubu pochodzi od Heleny Modrzejewskiej (Helena Modjeska), legendarnej polskiej aktorki, która wyemigrowała do Kalifornii w latach 70. XIX wieku i występowała w Stanach Zjednoczonych w wielu sztukach Szekspira i innych.

W ciągu ostatnich pięćdziesięciu lat swojego istnienia Klub wniósł znaczący wkład w wzbogacenie etnicznej mozaiki południowej Kalifornii. Klub, finansowany ze składek członkowskich i darowizn indywidualnych, zaprasza wybitnych gości z Polski oraz organizuje spotkania z artystami, aktorami, reżyserami, naukowcami, dziennikarzami, muzykami i urzędnikami państwowymi. Prezentuje koncerty, pokazy filmowe, spektakle i wystawy. Klub zorganizował setki wydarzeń kulturalnych, w tym publiczne spotkania i wywiady z wybitnymi przedstawicielami polskiej nauki i sztuki (m.in. laureatem Nagrody Nobla, poetą Czesławem Miłoszem, zdobywcami Oscarów, reżyserami Andrzejem Wajdą i Januszem Kamińskim); wykłady wybitnych uczonych, polityków i sportowców (m.in. prof. Leszka Balcerowicza i Ireny Szewińskiej, medalistki olimpijskiej); pokazy filmowe; koncerty muzyki klasycznej i

jazzowej; a także prezentacje sztuk teatralnych i występów kabaretowych. Tysiące mieszkańców południowej Kalifornii – Amerykanie i Polacy, miało okazję uczestniczyć w wydarzeniach Klubu.

Za swoją działalność na rzecz promocji kultury polskiej Klub i jego wolontariusze zostali laureatami wielu odznaczeń państwowych z Polski, w tym Medalu Ministra Kultury RP „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, a także Nagrodę Specjalną Związku Artystów Scen Polskich 2009. Założyciel Klubu Modrzejewskiego, aktor, reżyser i scenarzysta Leonidas Dudarew-Ossetyński odebrał pośmiertnie Krzyż Kawalerski Orderu Zasługi RP w 2012 roku. W przygotowaniu jest album o historii klubu.

*

Więcej informacji na temat Nagrody im. Modrzejewskiej dla Andrzeja Seweryna:

<https://modjeskaclub.blogspot.com/2020/12/virtual-presentation-of-modjeska-prize.html>

Uroczystość wręczenia nagrody im. Heleny Modrzejewskiej na YouTube:

*

KONTAKT DLA MEDIÓW:

Dr Maja Trochimczyk, Prezes

Klub Kultury im. Heleny Modrzejewskiej

prezes@modjeska.org; Tel. 818 384 8944

*

Zobacz też:

W cudzysłowie